

vestlige. Men den finder det meget unaturligt, at den skulde ligge Vest i Byen, for saa vidt der skulde komme Udgifter for den østlige, og den taler ligeledes om visse Partistridigheder, hvilket ikke forekommer mig at være Spørgsmaal, som behøve at være Gjenstand for Indberetning fra Regjeringsens Kommissarius. Jeg tvivler ikke om, at den ærede Minister personlig har gjort sit Bedste i denne Henseende, og jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem for Ribe i Følge den Attest, som jeg hører, at han har modtaget fra den ærede Minister, kan troste sig med, at han efter bedste Skjøn har gjort det Bedste, der i den Henseende fra hans Side kunde gøres. Og det ærede Medlem har vist Ret i, at Ribe maa være en vanskelig Kreds at repræsentere, naar den forlanger, at dens Representant skal aflægge Attest fra Indenrigsministeren for, at han har gjort Ministeren alle de Knuder, eller hvad det nu er, som han har fornaaet. Om Endringsforslaget selv er der ikke noget at sige, og om de store Kontraktspørgsmaal, som have saa stor Betydning, nærer jeg det Haab, at vi ad Aare skulle komme til at blive enige derom paa den Maade, at vi se Kontrakterne opfyldte og det Hele i en god Gænge.

Indenrigsministeren: Jeg ønsker kun endnu at sige med Hensyn til Ribe Banen, at Pladsen for Stationen nu er valgt i Overensstemmelse med Kommunalbestyrelsen, og at den ikke ligger mere end 7 Minutters Gang fra Midten af Byen. I Anledning af en Udtalelse af den ærede Ordfører, der efter al Sandsynlighed har misforstået, hvad jeg sagde, kommer jeg, da jeg ikke ønsker at blive misforstået, tilbage til Byrderne paa Falkter. Det være langt fra mig at benægte, at en Byrde af 25 Rd. pr. Td. Hartkorn ikke er en stor Byrde, men jeg sagde blot i Almindelighed, at Angivelsen af, at det bliver 25 Rd. pr. Td. Hartkorn, ikke er nogen aldeles paalidelig Maalestok for det Forhold, hvori Byrden staar til Eiendommens Gyve til at bære den, og jeg vil navnlig sige, at jeg antager — jeg har desværre forglemt at faae det undersøgt, jeg har tænkt derpaa — at en Del af de Gaarde ude ved selve Noret, eller paa den anden Side af Noret, paa Bøvs Land, som af Naturen er Sandkitter, ikke kan have noget overordentlig stort Hartkorn paa sig. Jeg antager det, men jeg veed det ikke bestemt. Det er muligt, at de i Tidens Løb ere blevne ganske værdifulde Eiendomme, og navnlig er det mig bekendt, at der er en meget værdifuld og velbreven Eiendom der; men jeg siger, at selv om en saadan Eiendom, som f. Ex. kunde have 4 Edr. Hartkorn, var bleven sat i Skyld af 100 Rd., hvad der altsaa vilde være

25 Rd. pr. Td. Hartkorn, kan man dog ikke alene af den Byrde, der kan komme til at hvile paa Hartkornet paa enkelte Steder, slutte sig til, om Byrden er saaledes, at de kunde bære den eller ikke. Jeg ønsker blot at sige dette, for at der ikke af mine Ord skal udbrages den Slutning, at jeg har sagt om en Gaard, der har det reglementerede Antal Edr. Hartkorn, at en Byrde af 25 Rd. i 28 Aar ikke skulde være nogen stor Byrde.

Tuxen: Jeg vil blot overfor den ærede Ordfører bemærke, at naar han forekastede mig, at jeg skulde have refereret Udvalgets Flertals Betænkning i vigtig, saa forholder det sig ingenlunde saaledes. Jeg har ikke læst op af Udvalgets Betænkning, at der skulde staa: at det maa ligge i en Kontrahents Magt at møde saadanne Hindringer osv., jeg har læst ordet, hvad der stod i Betænkningen. Men derimod oplæste den ærede Ordfører, som om der stod: at det skulde ligge i en Kontrahents Forpligtelse, at søge at imødegaa osv.; det staar der ikke, der staar kun: Det maa altid ligge i en Kontrahents Forpligtelse, at imødegaa saadanne Hindringer" osv. I Øvrigt skal jeg bemærke, at det selvsjælgeligt, selv om der havde staaet: „søge at imødegaa“, ikke for mig, og vistnok heller ikke for Mindretallets øvrige Medlemmer, vilde have været Anledning nok til at slutte os til Flertallets Udtalelser, thi det er ikke egentlig Ordene, det her kommer an paa, men det er hele Udtalelsens Karakter.

J. Kruse: Jeg skal kun tillade mig en meget kort Bemærkning overfor den ærede Minister. Det er fuldkommen rigtigt, som den ærede Minister sagde, at det er efter en Overenskomst med Kommunalbestyrelsen, at Afgjørelsen er truffen, som den er; men det er, som jeg har tilladt mig at sige tidligere, kun slet betingelsesvis; nemlig efter at det først har vist sig, at den vestlige Linie ikke kunde opnaas, har man taget imod Ministerens Tilbud om at lægge en Bro over Aaen og at føre en Vej dertil, med Tak og Paasjænnelse. Det Samme har ogsaa jeg gjort, da Departementschefen varovre i Ribe. Det er blot den Bemærkning, jeg vil gjøre; men dette forandrer ikke Noget af, hvad jeg har fremdraget med Hensyn til Beføstningen af Skibsbroen.

Indenrigsministeren: Maa jeg blot dertil bemærke, at jeg tror, at de Vilkaar, som den Gang bleve aftalte med Kommunalbestyrelsen, ere for mit Bedkommende blevne rigelig holdte.